

Sygn. akt IV U 396/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 września 2013r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 września 2013r. w S.

odwołania T. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 26 lutego 2013 r. Nr (...) -6/25

w sprawie T. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala T. B. prawo do wypłaty emerytury od dnia 01 października 2011r.

UZASADNIENIE

Decyzją z 26 lutego 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 151 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2013r. poz. 267) odmówił T. B. uchylecia decyzji z 13 października 2011r. w części, w jakiej decyzja ta zawiesza prawo do emerytury za okres od 1 października 2011r. do dnia 30 czerwca 2012 r.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła T. B. wnosząc o jej zmianę i podjęcie wypłaty emerytury od daty wstrzymania do 21 listopada 2012r. wraz z odsetkami za zwłokę. W uzasadnieniu powoływała się na treść wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012r., sygn. akt K 2/12 i podnosiła, że odpadła materialno-prawna podstawa decyzji zawieszającej jej prawo do emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie. W uzasadnieniu ZUS podniósł, że brak jest podstaw do wypłaty ubezpieczonej emerytury za sporny okres, ponieważ wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012r. (sygn. akt K 2/2012r.) został ogłoszony 22 listopada 2012r. i z tym dniem nastąpiła utrata mocy obowiązującej art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS. W związku z powyższym nie ma też podstaw do wypłaty wyrównania emerytury zawieszanej od 1 października 2011r. do 30 czerwca 2012 r.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Decyzją z 13 października 2009r. organ rentowy przyznał T. B. poczynając od 1 października 2009r. emeryturę.

Następnie decyzją z 13 października 2011r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 103a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z art. 28 ustawy z 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw wstrzymał T. B. od 1 października 2011r. wypłatę emerytury, z uwagi na kontynuowanie przez nią zatrudnienia.

Pismem z 12 lutego 2013 r. ubezpieczona T. B. złożyła w Oddziale ZUS w S. wniosek o wznowienie wypłaty zawieszonyj emerytury wraz z ustawowymi odsetkami od 1 października 2011r.

Decyzją z dnia 31 lipca 2012 r. pozwany ZUS podjął wypłatę emerytury od 1.07.2012 r. w zw. z rozwiązaniem stosunku pracy przez ubezpieczoną z dniem 26.07.2012 r.

Decyzją z 26 lutego 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił przywrócenia terminu do wypłaty świadczeń w zw. z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r. powołując się na przepisy kodeksu postępowania administracyjnego.

Odwołanie okazało się uzasadnione, bowiem wnioski w nim zawarte zasługiwały na uwzględnienie. W stanowiącym podstawę odwołania wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012r. Trybunał stwierdził, że art. 28 ustawy z 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 ze zm.) w związku z art. 103a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), dodanym przez art. 6 pkt 2 w/w ustawy z 16 grudnia 2010r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011r. bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Przedstawione wyżej ustalenia pokazują, że przyczyną zawieszenia wypłaty emerytury na rzecz T. B. decyzją z 12 października 2011r. były wskazane wyżej uregulowania, tj. przepis art. 28 ustawy z 16 grudnia 2010r. w zw. z art. 103a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W chwili przyznania ubezpieczonyj emerytury tj. w dniu 1 października 2009 r. nie obowiązywał przepis art. 103a ustawy emerytalnej wyłączający, pod rygorem zawieszenia prawa do emerytury, możliwość wypłaty świadczenia emerytalnego pomimo uzyskiwania przychodu z tytułu zatrudnienia bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego emeryt wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego. Powyższe pozwalało ubezpieczonyj pobierać emeryturę obok wynagrodzenia za pracę, aż do 1 października 2011r., kiedy to organ rentowy dokonał zawieszenia wypłaty emerytury stosując przepis art. 103a ustawy emerytalnej dodany do niej z dniem 1 stycznia 2011r.

W ocenie Sądu zastosowanie do ubezpieczonyj niezgodnych z ustawą zasadniczą przepisów ustawy stanowiących podstawę wydania decyzji z 13 października 2011r. uzasadnia wniosek ubezpieczonyj o zmianę decyzji organu rentowego z 26 lutego 2013r. Sąd nie podzielił argumentacji, iż ubezpieczona nie złożyła wniosku o wznowienie postępowania w terminie określonym w art. 145a kpa. W postępowaniu odwoławczym przed sądem stosuje się przepisy kodeksu postępowania cywilnego i sąd odnosi się do meritum zagadnienia tj. kwestii związanych z niekonstytucyjnością powołanych wyżej przepisów.

Sąd nie podziela stanowiska organu rentowego, że podjęcie wypłaty emerytury jest co do zasady możliwe z dniem 22 listopada 2011r., w którym wyrok Trybunału Konstytucyjnego został ogłoszony. Nie można zgodzić się z poglądem, że dopiero od w/w daty zakwestionowane przez Trybunał przepisy powołanych ustaw są niezgodne z Konstytucją. Przepisy te były niezgodne z Konstytucją od daty ich ustanowienia, a jedynie z datą późniejszy Trybunał Konstytucyjny stwierdził istnienie tej niezgodności. Data ogłoszenia wyroku Trybunału, tj. 22 listopada 2012r. jest datą, od której przepis art.103a ustawy emerytalnej i przepis art.28 ustawy z 16 grudnia 2010r. traci moc obowiązującą wobec osób,

które prawo do emerytury nabyły przed 1 stycznia 2011r. Utrata mocy obowiązującej oznacza, że powołane przepisy nie mogą być już podstawą zawieszania wypłaty emerytur dla w/w osób, tj. nie mogą stanowić podstawy wydawania kolejnych rozstrzygnięć (decyzji) o zawieszaniu emerytur.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd, na podstawie art.477¹⁴ § 2 kpc, w wyroku zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił T. B. prawo do podjęcia wypłaty emerytury od 1 października 2011r.